

Inowrocław, 04.06.2024 r.

Radny Miasta Inowrocławia
Łukasz Oliwkowski

INTERPELACJA
(kolejna – wobec braku odpowiedzi na poprzednią z dnia 15.05.2024)
Dotyczy powołania stanowiska Miejskiego Konserwatora Zabytków

Na podstawie art. 24 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. 2020 poz. 713 ze zm.) zwracam się z niniejszą interpelacją.

PRZEDSTAWIENIE STANU FAKTYCZNEGO

Szanowny Panie Prezydencie,

od kilku lat Inowrocław nie posiada Miejskiego Konserwatora Zabytków i specjalisty ds. estetyki miejskiej. Część obowiązków przypisanych tym stanowiskom przejął Wydział Inwestycji, Rozwoju Gospodarczego i Funduszy Europejskich, ale — porównując z możliwościami funkcjonowania Miejskiego MKZ — jest to spektrum działań głęboko niewystarczające. Miasto wielkości Inowrocławia, z tak bogatą historią i tradycją powinno posiadać wspomniane stanowisko, to oczywistość.

Na obszar działań podlegający Miejskiemu Konserwatorowi Zabytków (w dużych miastach działają nawet biura MKZ z siecią osób) patrzeć dziś należy jak na inwestycję. Normą w wielu miastach podobnych do Inowrocławia jest traktowanie dziedzictwa kulturowego (w przypadku Inowrocławia jakże bogatego) jako potencjału promocyjnego i kapitału związanego z tożsamością. To paradoksalnie działania bardzo ożywiające tkankę współczesnego miasta, ale i proponujące określoną normę estetyczną. Inowrocław ma arcybogatą przestrzeń memoratywną, w sposób zdecydowany domagającą się uregulowań prawnych, znormalizowanego ewidencjonowania, kreatywnych działań PR, kodyfikowania estetyki krajobrazowej.

Cedowanie spraw dotyczących ochrony zabytków na Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków — jak to się dzieje w tej chwili — to nie tylko pozbawianie Inowrocławia podmiotowości w pielęgnowaniu własnego dziedzictwa, ale także znaczne wydłużanie obowiązujących procedur i brak kontroli *in situ*; rzecz rzadko spotykana w miastach tej wielkości.

Przekonany jestem, że zgłaszam to zapotrzebowanie w imieniu środowiska lokalnych historyków, kulturoznawców, archeologów, artystów, regionalistów, etnografów, dyrektorów instytucji kultury, ale także w imieniu wszystkich inowrocławian, odczuwających konieczność uregulowania spraw miejskiej estetyki. Sprawę konsultowałem wnikliwie m.in. z dyrektorem Muzeum im. Jana Kasprówicza w Inowrocławiu — Marcinem Woźniakiem, który przez wiele lat przeprowadzał prace archeologiczne w Inowrocławiu. Rozmawiałem także z prof. dr. hab. Tomaszem Łaskiewiczem, prezesem Inowrocławskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Historycznego, a także z prof. dr. hab. Marcinem Danielewskim (UAM) — członkiem zarządu PTH. Obaj ci naukowcy, związani z Inowrocławiem, są również przekonani o konieczności przywrócenia wspomnianych stanowisk i udzielają mi w tej sprawie pełnej afiliacji (warto podkreślić, że PTH jest także otwarte na wszelkie konsultacje). Piszę oczywiście również w imieniu swoim — jako doktor nauk humanistycznych, animator miejskiej kultury, żywo zainteresowany należytą dbałością o dziedzictwo kulturowe miasta.

Miejski Konserwator Zabytków może być powołany w opraciu o upoważnienie Prezydenta Miasta. Głęboko liczę na Pana wsparcie w tym zakresie.

Pytanie: Czy powoła Pan stanowisko Miejskiego Konserwatora Zabytków?

Z poważaniem:
Łukasz Oliwkowski

